

**РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА (ЕО) №
1980/2000**

от 17 юли 2000 година

**относно ревизирана схема на Общността за присъждане на знака за
екомаркировка**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет²,

след консултации с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора³,

като има предвид, че:

- (1) Целта на Регламент (ЕИО) № 880/92 на Съвета от 23 март 1992 г. относно схема на Общността за присъждане на знака за екомаркировка⁴ беше да се създаде доброволна схема на Общността за екомаркировка, предназначена да популяризира продукти които имат намалено въздействие върху околната среда през целия им жизнен цикъл и да се предоставя на потребителите точна, неподвеждаща и научно обоснована информация за въздействието на продуктите върху околната среда.
- (2) Член 18 от Регламент (ЕИО) № 880/92 предвижда в срок от пет години от влизането му в сила, Комисията да преразгледа схемата в светлината на придобития по време на действието ѝ опит и да предложи евентуални подходящи изменения на регламента.
- (3) Придобитият опит по време на прилагането на регламента е показал необходимостта от изменение на схемата с цел повишаване на нейната ефективност, подобряване на планирането ѝ и ускоряване на функционирането ѝ.
- (4) Основните цели за доброволна и избирателна схема на Общността за присъждане на знака за екомаркировка продължават да са валидни; по-специално, такава схема за присъждане следва да предвижда насочване на потребителите към продукти с потенциал за намаляване на въздействието върху околната среда през целия им

¹ ОВ С 114, 12.4.1997 г., стр. 9 и ОВ С 64, 6.3.1999 г., стр. 14.

² ОВ С 296, 29.9.1997 г., стр. 77.

³ Становище на Европейския парламент от 13 май 1998 г. (ОВ С 167, 1.6.1998 г., стр. 118), потвърдено на 6 май 1999 г., Обща позиция на Съвета от 11 ноември 1999 г. (ОВ С 25, 28.1.2000 г., стр. 1) и Решение на Европейския парламент от 15 март 2000 г. (все още не е публикувано в *Официален вестник*). Решение на Съвета от 29 юни 2000 г.

⁴ ОВ L 99, 11.4.1992 г., стр. 1.

жизнен цикъл и следва да предвижда предоставяне на информация за екологичните характеристики на етикетирани със знака за екомаркировка продукти.

- (5) От съществено значение за приемането на схемата на Общността за присъждане на знака за екомаркировка от широката общественост е неправителствените организации и организациите на потребителите да играят важна роля и активно да участват при разработването и определянето на критерии на Общността за екомаркировка.
- (6) Необходимо е да се поясни на потребителите, че знакът за екомаркировка на етикета представя онези продукти, които имат потенциал да намаляват определени отрицателни въздействия върху околната среда, в сравнение с други продукти от същата продуктова група, без да се нарушават приложимите за продуктите нормативни изисквания на равнище Общност или на национално равнище.
- (7) В обхвата на схемата следва да се включват продукти и екологични фактори, които представляват интерес както от гледна точка на вътрешния пазар, така и от гледна точка на околната среда; по смисъла на настоящия регламент продуктите следва да включват и услуги.
- (8) За да се гарантира съвместимост със съответните международно признати стандарти, които се развиват в тази област, процедурният и методологичен подход за определяне на критерии за присъждане на знака за екомаркировка следва да се актуализират в светлината на научния и технически прогрес и натрупания опит в тази област.
- (9) За да се улесни последователното и ефективно прилагане на схемата, следва да се изяснят принципите за установяване на селективно ниво за присъждане на знака за екомаркировка.
- (10) За да се даде възможност на потребителите за информиран избор, екомаркировката следва да включва проста, точна, неподвеждаща и научно обоснована информация по ключовите екологични аспекти, които са взети предвид при присъждането на знака.
- (11) През различните етапи на присъждане на знака за екомаркировка, трябва да се полагат усилия да се гарантира ефективно използване на ресурсите и висока степен на опазване на околната среда.
- (12) Необходимо е на етикета да се предоставя повече информация относно причините за присъждането му, за да се подпомогнат потребителите да разберат значението на присъждането.
- (13) В дългосрочен план схемата за екомаркировка следва предимно да се самофинансира. Финансовата помощ от държавите-членки следва да не се увеличава.
- (14) За да се постигне ефективно и неутрално прилагане на схемата, е необходимо задачата във връзка с определянето и преразглеждането на критериите за екологично етикетирание, както и изискванията за оценка и проверка, да се възложи

на подходящ орган – Съвет по екомаркировка на Европейския съюз (СЕЕС); СЕЕС следва да се състои от вече определените от държавите-членки компетентни органи, съгласно член 9 от Регламент (ЕИО) № 880/92, и от консултативен форум, който следва да осигурява балансирано участие на всички съответни заинтересовани страни.

- (15) Необходимо е да се гарантира съответствие и съгласуваност на схемата на Общността за присъждане на екомаркировка с приоритетите на политиката на Общността в областта на околната среда и с други схеми на Общността за етикетирание или удостоверяване на качество, като създадените с Директива 92/75/ЕИО на Съвета от 22 септември 1992 г. относно указването чрез етикетирание и стандартна информация за продукта на потреблението на енергия и други източници от домакински уреди¹, и с Регламент (ЕИО) № 2092/91 на Съвета от 24 юни 1991 г. за органичното производство на селскостопански продукти и свързаната с това информация за селскостопанските продукти и храните².
- (16) За да се насърчава постигането на общите цели за устойчиво потребление, следва да се предвидят разпоредби, с които да се гарантира съгласуваност между схемата на Общността за присъждане на знака за екомаркировка и други схеми за екомаркировка, като същевременно могат да продължат да съществуват съществуващите и новите схеми за екомаркировка.
- (17) Необходимо е да се гарантира прозрачност при прилагането на схемата и съответствие със съответните международни стандарти, за да се улеснят достъпът и участието в схемата на производители и износители от страни извън Общността.
- (18) Необходимите мерки за прилагане на настоящия регламент следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за определяне на реда за упражняване на правомощията за прилагане, които са предоставени на Комисията³.
- (19) Регламент (ЕИО) № 880/92 следва да се замени с настоящия регламент, за да може по най-ефективен начин да се въведат преразгледаните разпоредби, поради споменатите по-горе съображения, като същевременно подходящи преходни разпоредби гарантират приемствеността и плавния преход между двата регламента,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Цели и принципи

1. Целта на схемата на Общността за присъждане на знака за екомаркировка (оттук нататък наричана “схемата”) е да насърчава продукти с потенциал за намаляване на отрицателните въздействия върху околната среда, в сравнение с други продукти от

¹ ОВ L 297, 13.10.1992 г., стр. 16.

² ОВ L 198, 22.7.1991 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1804/1999 (ОВ L 222, 24.8.1999 г., стр. 1).

³ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

същата продуктова група, като по този начин се способства за ефективното използване на ресурсите и висока степен на опазване на околната среда. Постигането на тази цел се осъществява чрез предоставянето на насоки и точна, неподвеждаща и научно обоснована информация за потребителите на такива продукти.

По смисъла на настоящия регламент:

- “продукт” включва всяка стока или услуга,
 - “потребител” включва и потребителите, използващи продуктите за професионални цели.
2. Въздействията върху околната среда се определят на основа на изпитване на взаимодействието на продуктите с околната среда, включително използването на енергия и природни ресурси през жизнения цикъл на продукта.
3. Участието в схемата не засяга нормативните изисквания на Общността, или националното законодателство по околна среда или в други области, приложимо към различните етапи на съществуване на стоките и където е подходящо, към услугите.
4. Прилагането на схемата е в съответствие с условията на Договора, включително принципа на предотвратяване, с инструментите одобрени съобразно това и с политиката по околната среда на Общността, както е определена в Програмата на Общността за политика и действия във връзка с Петата програма за действие по околната среда и устойчиво развитие, определена с Резолюцията от 1 февруари 1993 г.¹, и трябва да бъде съгласувана с други маркировки или споразумения за сертифициране на качество, както и към схеми, като например схемата на Общността за енергийна маркировка, установена с Директива 92/75/ЕИО и схемата за биологично аграрно производство, установена с Регламент № 2092/91/ЕИО.

Член 2

Обхват

1. Екомаркировка на Общността може да бъде присъдена на продукти, налични в Общността, които отговарят на посочените в член 3 съществени екологични изисквания и на посочените в член 4 критерии за присъждане на екомаркировка. Специфичните критерии за екомаркировка, се определят по продуктови групи.

“Продуктова група” представляват стоки или услуги, които служат за сходни цели и са равностойни от гледна точка на употреба и възприемане от потребителя.

2. За да бъде включена в настоящата схема, продуктовата група трябва да отговаря на следните условия:

- а) да представлява значителен обем от продажбите и търговията на вътрешния пазар;

¹ ОВ С 138, 17.5.1993 г., стр. 1.

б) на един или повече етапи от жизнения си цикъл оказва значително въздействие върху околната среда от глобален или регионален мащаб и/или на природата като цяло;

в) трябва да съществуват възможности за значително подобрене на околната среда като резултат от избора на потребителя, както и възможности да се стимулират производителите и търговците да търсят конкурентни предимства от предлагането на стоки и услуги от тази продуктова група.

г) значителна част от обема на продажбите е предназначена за крайна консумация или потребление.

3. Продуктовата група може да бъде разделена на подгрупи със съответно обособяване на специфични критерии за екомаркировка, когато това се изисква от характеристиките на продуктите, за да се използва оптимално възможността на екомаркировката да допринесе за ефективни подобрения, свързани с околната среда.

Критериите за присъждане на знака за екомаркировка, които се отнасят за различните подгрупи на една продуктова група, и които са предмет на един и същ документ, публикуван в съответствие с член 6, параграф 5, се прилагат едновременно.

4. Екомаркировка не може да се присъжда за вещества или препарати, които съгласно Директива 67/548/ЕИО на Съвета¹ или Директива 1999/45/ЕО на Европейския парламент и Съвета² са класифицирани като силно токсични, токсични, опасни за околната среда, канцерогенни, токсични за репродукцията или мутагенни, както и за стоки, произвеждани чрез процеси, които могат да причинят значителни увреждания на човека и/или околната среда, или които при нормалната им употреба могат да бъдат опасни за потребителя.

5. Настоящият регламент не се прилага за храни, напитки, фармацевтични продукти или медицински изделия както са определени в Директива 93/42/ЕИО³, които са предназначени за професионална употреба използват се по лекарско предписание или под контрола на медицински персонал.

Член 3

Екологични изисквания

1. Екомаркировка може да бъде присъдена на продукт, притежаващ характеристики, които му дават възможност да допринесе значително за подобряване на ключови аспекти на околната среда, свързани целите и принципите, определени в член 1. Тези аспекти на околната среда трябва да бъдат определени съгласно индикативната таблица за оценяване в приложение I и трябва да отговарят на методологичните изисквания, определени в приложение II.

¹ ОВ 196, 16.8.1967 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 1999/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 199, 30.7.1999 г., стр. 57).

² ОВ L 200, 30.7.1999 г., стр. 1.

³ ОВ L 169, 12.7.1993 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 98/79/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 331, 7.12.1998 г., стр. 1).

2. Прилагат се следните разпоредби:

- а) при сравнително оценяване на подобренията трябва да се разглежда чистият баланс между ползите и вредите по отношение на околната среда, като се включват здравето и безопасността, свързани с промените през различните етапи от жизнения цикъл на продуктите, които се разглеждат. Оценката следва да отчита и възможните ползи за околната среда, свързани с използването на оценяваните продукти
- б) ключовите екологични аспекти се определят чрез идентифициране на категориите въздействия върху околната среда, през целия жизнен цикъл на изпитвания продукт, с най - значим принос, и се определят тези аспекти, за които съществува значителен потенциал за подобрене;
- в) етапът на предпроизводство от жизнения цикъл на стоките включва добива или производство, преработването на суровини, както и производството на енергия. Тези аспекти се отчитат в най-ранния технически възможен етап от жизнения цикъл.

Член 4

Критерии за екомаркировка и изисквания за оценяване и удостоверяване

1. Специфичните критерии за екомаркировка се определят съобразно продуктовете групи. Тези критерии определят изискванията за всеки от посочените в член 3 ключови аспекти на околната среда, на които трябва да отговаря продуктът, за да бъде взет под внимание за присъждането на знака за екомаркировка, включително изисквания за годността на продукта за задоволяване на потребностите на потребителите.
2. Критериите дават възможност за ефективен подбор въз основа на следните принципи:
 - а) перспективите на продукта за навлизане на пазара на Общността, трябва да са достатъчно силни, за да могат, чрез избора на потребителя, да предизвикат подобрения на околната среда, за срока на валидност на критериите.
 - б) подборът на критериите трябва да отчита техническите, и икономически възможности, необходими за постигане на съответствие на продукта с тях за разумен период от време;
 - в) подборът на критериите се определя с оглед постигането на максимален потенциал за подобряване на околната среда.
3. Изискванията за оценяване на съответствието на специфични продукти с критериите за екомаркировка и удостоверяването на това съответствие за присъждане на екомаркировка, разгледани в член 9, параграф 1, се определят за всяка продуктова група, заедно с критериите за присъждане на екомаркировка.
4. Срокът на валидност на критериите и изискванията за оценяване и удостоверяване се определят по продуктови групи за всички критерии.

Преразглеждането на критериите за присъждане на екомаркировка, както и свързаните с тях изисквания за оценяване и удостоверяване, се извършва своевременно преди края на срока на валидност на определените критерии за всяка продуктова група и завършва с предложение за продължаване на срока на валидност на критериите, отпадането или преразглеждането им.

Член 5

Работен план

В съответствие с целите и принципите, определени в член 1, Комисията изготвя работен план на Общността за екомаркировка в рамките на една година от влизането в сила на регламента, след предварителни консултации със Съвета по екомаркировка на Европейския съюз (по - нататък наричан СЕЕС), предвидени в член 13 и в съответствие с процедурата, определена в член 17. Работният план включва стратегия за развитие на схемата, която се определя за следващите три години :

- целите за подобрения по околната среда и навлизането на пазара, които схемата ще се стреми да постигне;
- неизчерпателен списък на продуктовете групи, които ще се считат за приоритетни за дейността на Общността;
- планове за съгласуване и сътрудничество между схемата на Общността и други схеми за присъждане на екомаркировка, в държавите-членки.

В работния план особено внимание се обръща на разработването на съвместни действия за насърчаване на продуктите, на които е присъден знакът за екомаркировка и за създаване на механизъм за обмяна на информация за съществуващи и бъдещи продуктови групи на национално равнище и на равнище Европейски съюз.

В работния план се предвиждат и мерки за прилагане на стратегията, както и планирано финансиране на схемата.

В него се очертават и услугите, за които схемата не се прилага, като се взема под внимание регламентът на Европейския парламент и Съвета, за насърчаване на доброволното участие на организациите в системата на Общността за управление и одитиране по околната среда (EMAS).

Работният план периодично се преразглежда. Първото преразглеждане на работния план включва доклад за изпълнението на плановете за съгласуване и сътрудничество между системата на Общността и националните системи за екомаркировка.

Член 6

Процедури за определяне на критерии за присъждане на знака за екомаркировка

1. Условието за присъждане на знака за екомаркировка се определят по продуктови групи.

Специфичните екологични критерии за всяка продуктова група и съответните им срокове на валидност се определят в съответствие с процедурата, предвидена в член 17, след консултации със СЕЕС.

2. Комисията започва процедурата по своя инициатива или по искане на СЕЕС. Тя дава правомощия на СЕЕС да разработва и периодично да преразглежда критериите за екомаркировка, както и свързаните с тези критерии изисквания за оценяване и удостоверяване, които се прилагат за продуктовете групи, попадащи в приложното поле на настоящия регламент. В мандата се определя краен срок за приключване на работата.

При изготвяне на мандата Комисията взема под внимание:

- Предвидения в член 5 работен план;
- Посочените в приложение II методологични изисквания.

3. Въз основа на мандата, СЕЕС изготвя критериите за екомаркировка за продуктовата група и свързаните с тези критерии изисквания за оценяване и удостоверяване, посочени в член 4 и приложение IV, като отчита резултатите от проучванията за приложимост и пазарните проучвания, съображенията във връзка с жизнения цикъл и анализа на подобренията, посочени в приложение II.

4. Комисията се информира за посочения в параграф 3 проект за критерии и взема решение, дали мандатът:

- е бил изпълнен и проектът за критерии може да се представи на редовния комитет в съответствие с член 17, или
- не е бил изпълнен, и в такъв случай СЕЕС продължава работата си по проекта за критерии.

5. Комисията публикува критериите за екомаркировка и техните актуализации в *Официален вестник на Европейските общности* (серия L).

Член 7

Присъждане на екомаркировка

1. Заявление за екомаркировка може да се подава от производители, вносители, доставчици на услуги, търговци и разпространители. Търговците и разпространителите могат да подават заявление само за продукти, които се пускат на пазара под техни собствени търговски наименования.

2. Заявлението може да се отнася за продукт, който се пуска на пазара под едно или повече търговски наименования. Няма да се изисква ново заявление при изменение на характеристиките на продуктите, които не влияят на съответствието с критериите. Въпреки това, компетентният орган се информира за значителни изменения.

3. Заявлението се представя на компетентния орган в съответствие със следното:

а) когато продуктът произхожда от една единствена държава-членка, заявлението се представя пред компетентния орган на тази държава-членка;

б) когато продуктът произхожда под една и съща форма от няколко държави-членки, заявлението може да се представи пред компетентния орган в една от тези държави-членки. В такива случаи съответният компетентен орган провежда консултации с компетентните органи в останалите държави-членки.

в) когато продуктът произхожда от страни извън Общността, заявлението може да се представи пред компетентен орган във всяка от държавите-членки, в които продуктът ще се пуска на пазара.

4. Решението за присъждане на знака за екомаркировка се взема от компетентния орган, който е получил заявлението, след:

а) проверка на съответствието на продукта с публикуваните критерии съгласно член 6, параграф 5;

б) проверка, че заявлението съответства на изискванията за оценяване и удостоверяване;

в) консултации, при необходимост, с компетентните органи съгласно параграф 3.

5. Когато критериите за екомаркировка изискват производствените обекти да отговарят на определени изисквания, те трябва да бъдат изпълнени във всички обекти, в които се произвежда продуктът.

6. Компетентните органи признават извършените изпитвания и проверки от органи, които са акредитирани по стандарт EN 45 000 или равностойни национални стандарти. Компетентните органи си сътрудничат, за да се гарантира ефективно и последователно прилагане на процедурите за оценяване и удостоверяване.

Член 8

Екомаркировка

Видът на знака за екомаркировка е в съответствие с приложение III. Спецификациите за съответната екологична информация за всяка продуктова група и за представянето на тази информация върху на етикета до знака за екомаркировка се включва в определените съгласно член 6 критерии. Във всички случаи информацията трябва да бъде ясна и разбираема.

Комисията провежда консултации преди 24 септември 2005 г. с националните сдружения на потребителите, които са представени в Комитета на потребителите, създаден с Решение 95/260/ЕО на Комисията ¹, за да се оцени доколко ефективно текстът до знака за екомаркировка и допълнителната информация отговарят на потребностите на потребителите от информация. Въз основа на тази оценка, Комисията

¹ ОВ L 162, 13.7.1995 г., стр. 37.

въвежда всички подходящи изменения по отношение на подлежащата на включване в екологичния етикет информация в съответствие с процедурата, предвидена в член 17.

Член 9

Условия за употреба

1. Компетентният орган сключва договор със заявителя за екомаркировка относно условията за употреба на етикета. Те включват разпоредби за отнемане на разрешението за използване на екомаркировката. Разрешението се преразглежда, а договорът се изменя или прекратява, в зависимост от случая, след всяко изменение на приложимите критерии за екомаркировка на даден продукт. В този договор се посочва, че участието в схемата не нарушава екологични или други нормативни изисквания на в Общността или на приложимото национално законодателство за различните етапи от живота на продукта, стоката или услугата, в зависимост от случая.

За улеснение се приема стандартен договор в съответствие с процедурата, предвидена в член 17.

2. Знакът за екомаркировка не може да се използва, както и не може да се прави позоваване на екомаркировката при реклама, докато знакът не бъде присъден, а след това може да се използва само във връзка с продукта, за който е присъдена екомаркировката.

Забранява се всякаква невярна или подвеждаща реклама, или използването на каквато и да е екомаркировка или запазен знак, които могат да доведат до объркване с въведения с настоящия регламент знак за екомаркировка на Общността.

Член 10

Популяризиране на знака за екомаркировка

Държавите-членки и Комисията, в сътрудничество с членовете на СЕЕС, популяризират използването на знака за екомаркировка на Общността чрез мероприятия за запознаване и кампании за информиране на потребителите, производителите, търговците, разпространителите и широката общественост, като по този начин подкрепят развитието на схемата.

За да се насърчава използването на продукти с екомаркировка, Комисията и други институции на Общността, както и други обществени органи на национално ниво, без да се нарушава законодателството на Общността, определят образец, когато посочват изискванията си за продуктите.

Член 11

Други схеми за екомаркировка в държавите-членки

Комисията и държавите-членки предприемат действия, с които да се гарантира необходимото съгласуване между настоящата схема на Общността и националните схеми в държавите-членки, по-специално при подбора на продуктови групи, както и

при разработването и преразглеждането на критерии на равнище Общност и на национално равнище. За целта се определят мерки за сътрудничество и съгласуване съгласно процедурата, предвидена в член 17, включително предвидените в изготвения работен план в съответствие с член 5.

Когато даден продукт е обозначен едновременно със знака за екомаркировка на Общността и с национален знак за екомаркировка, двата запазени знака се изобразяват един до друг върху продукта.

В тази връзка, съществуващите и новите схеми за екомаркировка в държавите-членки могат да продължат да съществуват съвместно със схемата.

Член 12

Разходи и такси

Всяко заявление за присъждане на екомаркировка подлежи на заплащане на такса във връзка с разходите за обработката на заявлението.

Използването на знака за екомаркировка предполага заплащане на годишна такса от заявителя.

Нивото на заявление и годишните такси се определят в съответствие с приложение V по процедурата, предвидена в член 17.

Член 13

Съвет по екомаркировка на Европейския съюз

Комисията създава Съвет по екомаркировка на Европейския съюз (СЕЕС), съставен от споменатите в член 14 компетентни органи и от посочения в член 15 Консултативен форум. По-специално, СЕЕС способства за определянето и преразглеждането на критериите за екомаркировка, както и на изискванията за оценяване и удостоверяване в съответствие с член 6.

Правилникът за работа на СЕЕС се определя от Комисията в съответствие с процедурата, предвидена в член 17, като се вземат под внимание определените в приложение IV процедурни принципи.

Член 14

Компетентни органи

1. Всяка държава-членка гарантира, че органът или органите (оттук нататък наричан(и) компетентният орган или компетентните органи), който(които) отговаря(т) за изпълнението на предвидените в настоящия регламент задачи, е/са определен(и) и функционира(т). Когато са определени повече от един компетентен орган, държавата-членка определя съответните правомощия на тези органи и приложимите към тях изисквания за координация.

2. Държавите-членки гарантират, че:

- а) съставът на компетентните органи гарантира тяхната независимост и неутралност;
- б) правилниците за работа на компетентните органи гарантират на национално ниво активното участие на всички заинтересовани страни и подходяща степен на прозрачност;
- в) компетентните органи правилно прилагат разпоредбите на настоящия регламент.

Член 15

Консултативен форум

Комисията гарантира, че при изпълнение на функциите си СЕЕС съблюдава, по отношение на всяка продуктова група, балансирано участие на всички заинтересовани страни, които имат отношение към съответната продуктова група, като производители и доставчици на услуги, включително малки и средни предприятия, представители на занаятчийството и техни професионални организации, синдикати, търговци, разпространители, вносители, групи за опазване на околната среда и организации на потребителите. Тези страни заседават в рамките на консултативен форум. Правилникът за работа на форума се определя от Комисията в съответствие с процедурата, предвидена в член 17.

Член 16

Адаптиране към техническия прогрес

Приложенията към настоящия регламент могат да се адаптират към техническия прогрес, включително с напредъка в съответните международни стандартизационни дейности, в съответствие с процедурата, предвидена в член 17.

Член 17

Процедура на комитета

1. Комисията се подпомага от комитет.
2. При позоваване на настоящия член се прилагат разпоредбите на членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от същото решение.

Предвиденият срок в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО се определя на три месеца.
3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

Член 18

Нарушения

Държавите-членки предприемат подходящи правни или административни мерки в случай на неспазване на разпоредбите на настоящия регламент и ги съобщават на Комисията.

Член 19

Преходни разпоредби

Регламент (ЕИО) № 880/92 се отменя. Въпреки това, той продължава да се прилага за сключените договори съгласно член 12, параграф 1 от него. Решенията въз основа на Регламент (ЕИО) № 880/92 остават в сила до преразглеждането им или до изтичане на срока им.

Член 20

Преразглеждане

Преди 24 септември 2005 г., Комисията преразглежда схемата в светлината на придобития опит по време на нейното функциониране.

Комисията предлага всички подходящи изменения на настоящия регламент.

Член 21

Заклучителни разпоредби

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след датата на публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 17 юли 2000 година.

За Европейския парламент:

Председател

N. FONTAINE

За Съвета:

Председател

J. GLAVANY

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ИНДИКАТИВНА ТАБЛИЦА ЗА ОЦЕНКА

Жизнен цикъл на продуктите

Аспекти на околната среда	Стоки					Услуги		
	Суровини, материали, подготовка за производство	Производство	Разпространение (включително опаковане)	Употреба	Повторна употреба/ рециклиране/о ползотворяване, обезвреждане	Подготовка за извършване на услуга	Извършване на услуга	Управление на отпадъците
Качество на въздуха								
Качество на водите								
Опазване на почвите								
Намаляване на отпадъците								
Ефективно използване на енергията								
Управление на природните ресурси								
Предотвратяване на глобалното затопляне								
Защита на озоновия слой								
Опазване на околната среда								
Шум								
Опазване на биологичното разнообразие								

ПРИЛОЖЕНИЕ II

МЕТОДОЛОГИЧНИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА КРИТЕРИИ ЗА ЕКОМАРКИРОВКА

Въведение

Процесът на определяне и избор на ключовите аспекти на околната среда, както и определянето на критерии за екомаркировка включва следните стъпки:

- проучване на приложимостта и на пазара,
- проучване на жизнения цикъл,
- анализ на подобренията,
- предложение за специфичните критерии.

Проучване на приложимост и пазарно проучване

При проучването на приложимостта и на пазара се вземат под внимание различните видове продуктови групи на пазара на Общността, произведените или доставени, внесени и продадени количества, и пазарната структура в държавите-членки. Взема се под внимание и вътрешната и външна търговия.

Оценява се възприемането от потребителите, функционалните различия между видовете продукти и необходимостта от определяне на подгрупи.

Проучване на жизнения цикъл

Ключовите аспекти на околната среда, за които е необходимо да се разработят критерии, се определят с помощта на резултатите от проучване на жизнения цикъл и в съответствие с международно признати методи и стандарти. В зависимост от случая, надлежно се отчитат заложените принципи в стандарти EN ISO 14040 и ISO 14024,.

Анализ на подобренията

При анализа на подобренията се отчитат по-специално следните аспекти на околната среда:

- теоретичния потенциал за подобрене на околната среда, заедно с възможните промени в пазарните структури. Това се основава на оценката на подобренията в резултат от проучването на жизнения цикъл,
- техническата, промишлена и икономическа приложимост и пазарните изменения,
- потребителските нагласи, възприятия и предпочитания, които могат да повлияят върху ефективността на знака за екомаркировка.

Предложение за критерии

В окончателното предложение за екологични критерии се отчитат съответните аспекти на околната среда, които са свързани с продуктовата група.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ОПИСАНИЕ НА ЗНАКА ЗА ЕКОМАРКИРОВКА

Графичен вид на знака за екомаркировка

Знакът за екомаркировка се присъжда на продукти, които отговарят на критериите за всички ключови аспекти на околната среда. Той включва информация за потребителите в съответствие с член 8 и има следният вид.

Знакът за екомаркировка се състои от две части: клетка 1 и клетка 2, както следва:

ЕКОМАРКИРОВКА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ Присъден на стоки или услуги, които отговарят на екологичните критерии на схемата на ЕС за екомаркировка Регистрационен номер на лиценза:	.
Клетка 1	Клетка 2

Клетка 2 съдържа информация за основанията за присъждане на знака за екомаркировка. Тази информация трябва да се отнася най-малко за едно, но не и за повече от три въздействие/я върху околната среда.. Информацията е под формата на кратко описание с думи.

Пример:

*	ниско ниво на замърсяване на въздуха
*	енергийна ефективност
*	намалена токсичност

Когато е практично, клетки 1 и 2 се използват заедно, но когато пространството е важен фактор за малките по размер стоки, в някои случаи клетка 2 може да се пропусне, при условие че в други случаи във връзка със същия продукт се използва целият етикет. Например, клетка 1 може сама да се използва върху самия продукт, ако целият етикет фигурира на друго място върху опаковката, в информационните листовки към продукта или на други търговски материали.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ПРОЦЕДУРНИ ПРИНЦИПИ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА КРИТЕРИИ ЗА ЕКОМАРКИРОВКА

За разработването на критерии за екомаркировка, както и на свързаните с тези критерии изисквания за оценка и проверка, се прилагат следните принципи:

1. Участие на заинтересованите страни

а) За разработването на критериите за екомаркировка за всяка продуктова група, в рамките на СЕЕС се създава специална работна група, в която участват посочените в член 15 заинтересовани страни и посочените в член 14 компетентни органи.

б) Заинтересованите страни участват в процеса на определяне и подбор на ключовите аспекти на околната среда, особено през следните етапи:

- (i) проучване на приложимостта и на пазара;
- (ii) проучване на жизнения цикъл;
- (iii) анализ на подобренията;
- (iv) предложения за критерии.

Полагат се всички разумни усилия за постигане на съгласие в хода на процеса, като същевременно се цели постигането на висока степен на защита на околната среда.

Преди срещата на специалната работна група, се издава и своевременно се разпространява сред участници работен документ, в който се съдържат в обобщен вид основните констатации от всеки етап.

2. Открити консултации и прозрачност

а) Издава се и се публикува окончателен доклад, който съдържа основните резултати. На заинтересованите се предоставят междинни документи, отразяващи резултатите от различните етапи на работа и се разглеждат направените по тях коментари.

б) Провеждат се открити консултации по съдържанието на доклада. Съгласно процедурата, предвидена в член 17, преди представянето на критериите на Комитета, се дава 60-дневен срок за представяне на коментари по проекта за критерии. Вземат се под внимание всички получени забележки. При поискване се предоставя информация за предприетите мерки за отразяване на коментарите.

в) Докладът включва отчет за изпълнението и приложения с подробен списък на изчисленията.

3. Поверителност

Гарантира се опазване на поверителния характер на предоставената информация от физически лица, обществени организации, частни фирми, заинтересовани групи и страни, и други източници.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ТАКСИ

1. Такси за заявление

Заявлението за присъждане на екомаркировка подлежи на заплащане на такса във връзка с разходите за обработка на заявлението. Определят се минимален и максимален размер на таксата.

В случай на малки и средни предприятия ¹, както и при производители на продукти или доставчици на услуги от развиващи се страни, таксата за заявление се намалява най-малко с 25 %.

2. Годишни такси

Всеки заявител, на когото е присъден знакът за екомаркировка, заплаща годишна такса за използване на етикета на компетентния орган, който му го е присъдил.

Срокът, за който се заплаща таксата, започва да тече от датата на присъждане на знака за екомаркировка на заявителя.

Годишната такса се изчислява в зависимост от годишния обем на продажбите на съответния продукт в Общността. Определя се минимален и максимален размер на таксата.

В случай на малки и средни предприятия ¹, както и при производители на продукти или доставчици на услуги от развиващи се страни, таксата за заявление се намалява най-малко с 25 %.

Заявители, които са получили удостоверение съгласно EMAS или ISO 14001, могат да получат допълнително намаление на годишната такса.

Допълнителни намаления на таксата могат да се отпускат, по целесъобразност, съгласно разпоредбите на член 17.

3. Разходи за изпитване и проверка

Таксата за заявление и годишната такса не включват разходите за евентуално необходими изпитвания и проверки на продуктите, които са предмет на заявленията. Разходите за такива изпитвания и проверки са за сметка на заявителите.

При изготвяне на изискванията за оценяване и удостоверяване, трябва да се съблюдава целта разходите да бъдат сведени до строг минимум. Това е особено важно, за да се улесни участието на малки и средни предприятия в схемата на Общността за екомаркировка, и по този начин да се способства за по-широкото разпространение на схемата.

¹ Съгласно определението в Препоръка 96/280/ЕО на Комисията (ОВ L 107, 30.4.1996 г., стр. 4).